

נדרים ב

משנה. כל כינויי נדרים כנדרים, וחרמים - כחרמים, ושבועות - כשבועות, ונזירות - כנזירות. האומר לחברו מודרני ממך, מופרשני ממך, מרוחקני ממך, שאני אוכל לך, שאני טועם לך - אסור. מגודה אני לך - ר"ע היה חוכך בזה להתמיר.

נזיר פרק א משנה א

כל כנויי נזירות כנזירות האומר אהא הרי זה נזיר או אהא נזה נזיר נזיק נזיח פזיח הרי זה נזיר הריני כזה הריני מסלסל הריני מכלכל הרי עלי לשלח פרע הרי זה נזיר הרי עלי צפורים רבי מאיר אומר נזיר וחכמים אומרים אינו נזיר:

שאלה: מאי שנא גבי נזיר דלא קתני להו לכולהו, ומאי שנא גבי נדרים דקתני לכולהו?
תשובה: משום דנדר ושבועה כתיבי גבי הדדי תני תרתין, וכיון דתני תרתין תני לכולהו.

במדבר פרק ל

(ג) איש כי ידר נדר לה' או השבע שבועה לאסור אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה:

קושי על התשובה: וליתני כינוי שבועות בתר נדרים!
תירוץ: איידי דתנא נדרים דמיתסר חפצא עליה, תנא נמי חרמים דמיתסר חפצא עליה, לאפוקי שבועה דקאסר נפשיה מן חפצא.

קושי על המשנה: פתח בכינויין: כל כנויי נדרים, ומפרש ידות: **האומר לחבירו מודר אני ממך!** ותו, ידות אינשי!

מבנה המשנה:

שורה 1	כינויים ככינויים
שורה 2	פירוש ידות
במשניות אח"כ	פירוש כינויים

תירוץ: איירי בהון, וחסורי מיחסרא והכי קתני: **כל כינויי נדרים כנדרים, וידות נדרים כנדרים.**

קושי: וליפרוש כינויין ברישא!

תירוץ: ההוא דסליק מיניה ההוא מפרש ברישא;

חיזוקים לתירוץ: כדתנן: **במה מדליקין ובמה אין מדליקין? אין מדליקין כו';**

במה טומנין ובמה אין טומנין? אין טומנין כו';

במה אשה יוצאה ובמה אינה יוצאה? לא תצא אשה. וכל היכא דפתח לא מפרש ברישא?

קושי על התירוץ: והתנן: **יש נוחלין ומנחילין, נוחלין ולא מנחילין, ואלו נוחלין ומנחילין!**

יש מותרות לבעליהן ואסורות ליבמיהן, מותרות ליבמיהן ואסורות לבעליהן, ואלו מותרות

לבעליהן ואסורות ליבמיהן!

יש טעונות שמן ולבונה, שמן ולא לבונה, ואלו טעונות שמן ולבונה!

יש טעונות הגשה ואין טעונות תנופה, תנופה ולא הגשה, ואלו טעונות הגשה!

יש בכור לנחלה ואין בכור לכהן, בכור לכהן ואין בכור לנחלה, ואיזהו בכור לנחלה ואין

בכור לכהן!

תירוץ: הלן משום דאוושו ליה, מפרש ההוא דפתח ברישא.

קושי על התירוץ: והא **במה בהמה יוצאה ובמה אינה יוצאה**, דלא אוושו, וקתני:

יוצא גמל!